

že žal. úřad zavazení přidělu neobmezil podle obdoby ustanovení o rolnických nedílech, nýbrž obmezil přidělce jen co do zavazení přidělu z vůle přidělcovy, stanoviv v bodě 14., že přidělce nesmí bez předchozího souhlasu stpů-u přidělenou nemovitost zatížit, i že toto obmezení má býti vyznačeno v knize pozemkové.

Nař. rozhodnutí dovolávající se k odůvodnění svého výroku analogie §§ 32—36 příd. zák., jež v daném případě neplatí, je proto v odporu se zákonem a bylo je tudíž zrušiti pro nezákonnost, aniž bylo potřebí zabývat se i ostatními výtkami stížnosti, když důvodnou shledána byla již výtka vytýkající, že žal. úřad neprávem i analogie cit. §§ se dovolává.

Č. 10.138.

Pozemková reforma: I za platnosti zák. č. 93/31 může stpů, udíleje souhlas k prodeji zabrané půdy podle § 7 zák. záb., svolení svoje vázati obmezeními a výhradami bez meze časové, avšak obmezení a výhrady ty platí ex lege jen na dobu stanovenou v §§ 2 a 6 zák. č. 93/31 a ve znění materiálních předpisů tohoto zák.

(Nález ze dne 11. listopadu 1932 č. 7087.)

V ě c: Dr. Josef S. v Praze proti stát. pozemkovému úřadu v Praze o výhradu ve svolení podle § 7 zák. záb.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem ze 7. září 1931 svolila obvodová úřadovna stpů-u v Praze podle § 7 záb. zák. ke smlouvě trhové z 10. srpna 1929, již Dr. S. koupil od velkostatku z.-ského pozemky v L. s tím, že kdyby kupující zamýšlel pozemky touto smlouvou získané nebo za ně směněné rozparcelovati a prodávati k účelům stavebním, je povinen nabídnouti je předem stpů-u ke koupi, a tento je oprávněn koupiti je za cenu nabývací ev. zvýšenou o náklady na pozemky ty vynaložené.

Výměrem z 30. září 1931 nevyhověla obvodová úřadovna žádosti st-lově o zrušení této podmínky, ježto nejde o právo výkupu ve smyslu § 51 a násl. příd. zák., nýbrž o právo předkupní pro stpů, a kdyby i šlo o právo výkupu, byla by žádost předčasná, ježto dosud neuplynula lhůta § 4 zák. č. 93/31.

Odvolání st-lovu nevyhověl žal. úřad nař. výměrem z těchto důvodů: »Žádost Vaše je předčasná, poněvadž lhůta § 2 zák. č. 93/31 dosud neuplynula. Ve stížnosti uvádíte sice, že jste žádal o změnu schvalovací doložky, to však neodpovídá pravdě, neboť v celé žádosti je žádáno pouze o zrušení poznámky omezení práva vlastnického. Ostatně ve smyslu § 5 zák. č. 93/31 není třeba změny schvalovací doložky, neboť podle znění tohoto paragrafu nastupují ustanovení malého přidělového zákona již po zákonu samém, aniž bylo třeba nějakých oprav nebo doplňků schvalovacích doložek.«

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Stížnost vytýká jako nezákonnost, že žal. úřad trvá na uložené podmínce, ač podmínka ta, kterou obvodová úřadovna uložila již za platnosti zák. č. 93/31, je podle jeho § 5 neplatná.

Námitku tu neshledal nss důvodnou.

Mezi stranami není sporu o tom, že ať je sporná podmínka výhradou předkupního práva, či právem výkupu podle § 51 příd. zák., běží tu o výhradu, o níž platí ustanovení § 5 zák. č. 93/31. Tento paragraf praví, že pokud v rozhodnutích o svolení podle § 7 zák. uložena byla nebo ještě budou nabyvatelům půdy, která není rolnickým nedílem, omezení práva vlastnického ve příčině pachtu, zcizení a zavazení časem neobmezená, nebo dáno bylo nebo bude na neobmezenou dobu stpů-u právo na výkup, nemají tato ustanovení platnosti, a na jejich místo nastupují předpisy tohoto zákona.

Zkoumaje ustanovení cit. § 5, dospěl nss k závěru, že zákon slovy »nemají tato ustanovení platnosti« nevyslovil, že by obmezení práva vlastnického a výhrady práva výkupu nesměla býti po účinnosti zák. č. 93/31 vůbec uložena, naopak předvídal, že i po jeho účinnosti budou ukládána obmezení a výhrady časově neobmezené (arg. »nebo ještě budou« a »nebo bude«), a jen platnost jejich časově i obsahem obmezil, stanoviv, že místo nich nastupují předpisy tohoto zákona. Dlužno proto míti za to, že stpů sice může i za platnosti zák. č. 93/31 uložiti obmezení a výhrady bez meze časové, že však obmezení a výhrady ty ex lege platí jen na dobu stanovenou v §§ 2 a 6 cit. zák. a ve znění materiálních předpisů zák. č. 93/31. Tomu svědčí i ustanovení §§ 2 a 3 cit. zák., která, stanovíce, kdy není třeba svolení stpů-u a kdy není práva na výkup, zřejmě předpokládají existenci takových obmezení a výhrad i po účinnosti zák. č. 93/31.

Stížnost nepopírá, že zákonná lhůta, obmezující časově platnost uložené podmínky, dosud neuplynula. Mohl proto žal. úřad právem zamítnouti st-lovu žádost za odvolání této podmínky pro předčasnost.

Č. 10.139.

Dávky za úřední úkony. — Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: — Pozemková reforma: I. * Potvrzení stpů-u o tom, zda jde o převod nebo směnu nemovitostí, uskutečněný na základě zákona záborového a zákonů, tento zákon provádějících a doplňujících (§ 3 bod 3 vl. nař. č. 143/22), není úředním znaleckým posudkem ve smyslu položky A č. 5 vl. nař. č. 254/26. — II. Podléhá kolku potvrzení stpů-u obsahu shora zmíněného a může stpů vydání potvrzení činiti závislým na složení kolku?

(Nález ze dne 11. listopadu 1932 č. 16.645.)

Věc: Jan kníže ze Sch. ve Sch. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o dávku za úřední úkon a o kolkový poplatek.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jde o dávku za úřední úkon, se zrušuje pro nezákonnost; jinak se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: K žádosti sch.-ského ředitelství panství v Č. vydal stpů potvrzení ze 4. března 1931 o tom, že převod kupní smlouvou z 18. října a 11. listopadu 1927 stal se ve zkráceném řízení přidělovém, a že jsou tu